

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 21 mars 2011 — Compass-Datenbank GmbH mot Republiken Österrike

(Mål C-138/11)

(2011/C 186/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Compass-Datenbank GmbH

Motpart: Republiken Österrike

Övriga parter: Bundeskartellanwalt, Bundeswettbewerbsbehörde

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 102 FEUF tolkas så att en myndighet är att se som ett företag när den i en databas (bolagsregister) sparar uppgifter vilka företag enligt lag är skyldiga att lämna och den mot ersättning ger möjlighet att ta del av uppgifter i databasen och/eller tillhandhåller utskrifter från denna, men inte tillåter någon användning som går utöver detta?

För det fall att fråga 1 besvaras nekande:

2. Föreligger kommersiell verksamhet när myndigheten med åberopande av sin *sui generis*-rätt i egenskap av databasproducent förbjuder användning av databasen som går utöver att ta del av dess innehåll eller göra utskrifter av detta?

För det fall fråga 1 eller fråga 2 besvaras nekande:

3. Ska artikel 102 FEUF tolkas så, att principerna i domstolens dom av den 6 april 1995 i de förenade målen C-241/91 och C-242/91, RTE och ITP mot kommissionen, (REG 1995, s. I-743) och av den 29 april 2004 i mål C-418/01, IMS Health, (REG 2004, s. I-5039) (teorin om nödvändiga nyttigheter, "essential facilities") är tillämpliga även om det inte finns något "föregående marknadsled", eftersom de skyddade uppgifterna insamlas och sparas i en databas (bolagsregister) i samband med myndighetsutövning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 28 mars 2011 — Klub OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

(Mål C-153/11)

(2011/C 186/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Klub OOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 168.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att — efter det att den beskattningsbara personen har valt att låta fastigheten, som utgör en anläggningstillgång, ingå i bolagets tillgångar — det presumeras (om motsatsen inte bevisas) att varan kommer att användas för den beskattningsbara personens skattepliktiga transaktioner?
2. Ska artikel 168.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt, vid förvärv av fastighet som ingår i tillgångarna i den beskattningsbara personens rörelse, uppkommer omedelbart under den beskattningsperiod då skattskyldigheten inträder, oaktat den omständigheten att fastigheten inte kan tas i bruk till följd av att det saknas tillstånd enligt lag?
3. Är praxis såsom den från den nationella skattemyndigheten — enligt vilken beskattningsbara personer, i den mening som avses i den bulgariska mervärdesskattelagen, nekas avdragsrätt för ingående mervärdesskatt för anläggningstillgångar som de har förvärvat på grundval av att de används av bolagets ägare privat, utan att det för detta bruk tas ut mervärdesskatt — förenlig med direktivet och rättspraxis avseende dess tolkning?

4. Har klagandebolaget i ett fall som liknar det i målet vid den nationella domstolen rätt att dra av ingående mervärdesskatt för förvärv av fastighet, i förevarande fall en etagevåning i Sofia?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 5 april 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-164/11)

(2011/C 186/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 2003/96/EG (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att anpassa sitt system för elbeskattning för att följa direktivet, trots att den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 18.10 andra stycket i detta direktiv har löpt ut, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har till stöd för sin talan gjort gällande att Republiken Frankrike, trots att den övergångsperiod som medgetts svaranden fram till den 1 januari 2009 har löpt ut, inte har anpassat alla aspekter i sitt system för elbeskattning till bestämmelserna i direktivet. Enligt de franska myndigheterna innebär lag nr 2010-1488 av den 7 december 2010, som antogs och trädde ikraft efter utgången av den frist som angetts i det motiverade yttrandet, ett införlivande av direktivets bestämmelser med nationell rätt. Enligt kommissionen bör förevarande talan bifallas med hänsyn till situationen i den nationella rätt som var tillämplig vid tidpunkten då den frist som angavs i det motiverade yttrandet löpte ut.

Kommissionen har framhållit att Republiken Frankrike i vart fall ännu inte har anpassat alla aspekter i sitt system för elbeskattning till bestämmelserna i direktivet. Sökanden avvisar således de nationella myndigheternas argument enligt vilket direktivet inte innebär att höjningar av punktskatten beroende på ifrågasvarande geografiska zoner är förbjudna. I det föreskrivs istället principen om en enhetstaxa för all elkonsumention som sker i en

och samma medlemsstat och undantag från denna princip anges uttömligt i artiklarna 5, 14, 15 och 17.

Kommissionen avvisar även de franska myndigheternas påstående att "bibehållna differentierad skattesatser" inte innebär någon risk för bedrägerier, för extra utgifter för operatörerna eller utgör ett hinder för utländska leverantörers inträde på marknaden.

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 18 april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) mot Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Mål C-179/11)

(2011/C 186/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Svarande: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Tolkningsfrågor

1. Utgör rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 en garanti för att en asylsökande som den mottagande medlemsstaten med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 har anmodat en annan medlemsstat — vilken enligt den förstnämnda medlemsstaten har ansvaret för att pröva ansökan — att överta, kommer i åtnjutande av de miniminormer för mottagande som anges i nämnda direktiv så länge förfarandet med avseende på försörjning eller övertagande av försörjningen av denna andra medlemsstat pågår?

2. För det fall denna fråga ska besvaras jakande:

a) Upphör den första medlemsstatens skyldighet att garantera miniminormerna för mottagande när den anmodade staten godtar anmodan, eller när denna stat faktiskt börjar tar sig an eller övertar asylsökanden, eller vid någon annan tidpunkt?